

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Prusy. — Wiadomości handlowe.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 6. lutego. Dnia 31. stycznia wydano w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rezesłano XXVIII. zeszyt powszechnego rządowego dziennika ustaw państwa z roku 1850 w ośmiu innych podwójnych wydaniach, który dnia 11go marca 1850 wyszedł tymczasowie tylko w języku niemieckim, a następnie w czesko-niemieckim podwójnym wydaniu.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 81. Patent cesarski z 7. marca 1850, którym się uchylają: wykonywana dotąd przez poprzednie stanowe zwierzchności w koronnych krajach Czech, Morawii i Szlązku górniczo-sądownicza, górniczo-lennicza i górniczo-policyjna administracja patrymonialna, tudzież postanowiono przez te zwierzchności górniczo-sądownicze substytucye.

Dziś dnia 6. lutego 1851 wyjdzie tamże i będzie rozesłany VII. zeszyt powszechnego rządowego dziennika ustaw państwa z r. 1851, a to tak w niemieckim języku osobno jakoteż we wszystkich *dziwięciu* podwójnych wydaniach.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 24. Patent cesarski z 25go grudnia 1850, którym się ogłaszają zastrzeżone w cesarskim patencie z 2. grudnia 1849, a teraz uskutecznione rozszerzenia statutów cesarskiego orderu Franciszka Józefa.

Nr. 25. Cesarskie rozporządzenie z 25go grudnia 1850, którym się publikuje statuta dla zaprowadzonego najwyższem postanowieniem z dnia 16. lutego 1850 orderu krzyża cywilnej zasługi.

Nr. 26. Dekret ministra wyznań religijnych i nauki publicznej z 24. stycznia 1850 względem stanowego postanowienia dyrektorów gymnazyalnych i ich płacy.

Nr. 27. Dekret ministeryum sprawiedliwości z 30go stycznia 1851, którym się objaśniają §§. 24. i 25. ustawy organicznej dla instancji sądowych z 28. czerwca 1850.

Wczoraj dnia 5. lutego wydano w namienionej drukarni i rozesłano VIII. zeszyt powszechnego rządowego dziennika ustaw państwa z roku 1850 w madjarsko-niemieckim podwójnym wydaniu, który 15go stycznia 1850 wyszedł tymczasowie tylko w języku niemieckim, a dnia 6. maja 1850 w czesko- i polsko-niemieckim, dnia 14. października 1850 w słoweńsko-niemieckim, a dnia 31. grudnia 1850 w włosko-niemieckim podwójnym wydaniu.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 11. Patent cesarski z 31go grudnia 1849, którym się wydaje i ogłasza konstytucya krajowa dla księstwa górnego i dolnego Szlązka wraz z należącym regulaminem wyboru sejmowego.

Lwów, 3. lutego. *Majer Hautzig*, rodem ze Lwowa w Galicyi, mający lat 33, izraelita, bezzenny, z profesyi rzeźnik, skazany jest prawnie potwierdzonym wyrokiem sądu za przekroczenie przepisów paszportowych na 4 tygodniowy areszt.

Z c. k. sądu wojennego.

Czerniowce, 28. stycznia. *Prokop Walenty*, rodem z Michałkowa, Czortkowskiego obwodu w Galicyi, mający lat 46, gr. kat. religii, bezzenny, wyrobnik, uznany jest wyrokiem wojennego sądu winnym przekroczenia przepisów paszportowych, i policzono mu za karę odsiedziany przydłuższy areszt indagacyjny, któryto wyrok po otrzymaném potwierdzeniu na dniu dzisiejszym wykonano.

Z polityczno-wojskowej sekcji indagacyjnej Nr. 4.

— 28. stycznia. Wyrokiem wojennego sądu policzono dominikalnemu aktuaryuszowi *Leonowi Angilczekowskiemu*, rodem z Czortkowa w Galicyi, mającemu lat 21, kat. rel., wolnego stanu, za przekroczenie przepisów paszportowych odsiedziany kilkumiesięczny areszt indagacyjny za karę, któryto wyrok po otrzymaném potwierdzeniu na dniu dzisiejszym wykonano.

Z polityczno-wojskowej sekcji indagacyjnej Nr. 4.

— 28. stycznia. Na mocy wyroku wojennego sądu policzono *Mekicie Łysakowi*, rodem z Nowosiółek Rostykowych, Czortkowskie-

go obwodu w Galicyi, mającemu lat 35, gr. kat. religii, żonatemu wieśniakowi, za przekroczenie przepisów paszportowych odsiedziany przydłuższy areszt indagacyjny za karę, i wyrok ten po otrzymaném potwierdzeniu na dniu dzisiejszym wykonano.

Z polityczno-wojskowej sekcji indagacyjnej Nr. 4.

— 28. stycznia. *Michał Lepucki*, rodem z Leonczka, Jasielskiego obwodu w Galicyi, mający lat 28, kat. religii, wolnego stanu, hajdaj, tudzież *Wasyl Orzechowski*, rodem z Barysz, Stanisławowskiego obwodu w Galicyi, mający lat 50, rzym. kat. religii, żonaty, ojciec trojga dzieci, wyrobnik, uznani są wyrokiem wojennego sądu winnymi przekroczenia przepisów paszportowych, i policzono im odsiedziany przydłuższy areszt indagacyjny za karę, któryto wyrok po otrzymaném potwierdzeniu na dniu dzisiejszym wykonano.

Z polityczno-wojskowej sekcji indagacyjnej Nr. 4.

— 28. stycznia. Na mocy wyroku wojennego sądu policzono małżonkom *Onufremu* i *Justynie Gajdysz*, pierwszemu rodem z Olka, Semlińskiego zupaństwa w Węgrzech, mającemu lat 56, r. k. religii; drugiej rodem z Nadwórny, Stanisławowskiego obwodu w Galicyi, mający lat 50, r. k. religii, zamieszkałym w Stanisławowie w Galicyi, za przekroczenie przepisów paszportowych, odsiedziany przydłuższy areszt indagacyjny za karę, i wyrok ten po otrzymaném potwierdzeniu na dniu dzisiejszym wykonano.

Z polityczno-wojskowej sekcji indagacyjnej Nr. 4.

— 28. stycznia. Wyrokiem wojennego sądu policzono *Jurkowi Suchariw*, rodem z Nauczynki, Samborskiego obwodu w Galicyi, mającemu lat 28, gr. kat. religii, wolnego stanu, parobkowi za przekroczenie przepisów paszportowych odsiedziany przydłuższy areszt indagacyjny za karę, i wyrok ten po otrzymaném potwierdzeniu na dniu dzisiejszym wykonano.

Z polityczno-wojskowej sekcji indagacyjnej Nr. 4.

— 28. stycznia. Wyrokiem wojennego sądu policzono izraelicie *Majerowi Geisler*, rodem ze Stanisławowa w Galicyi, mającemu lat 52, religii żydowskiej, żonatemu, ojcu czworga dzieci, żyjącemu ze swojego zarobkowania, za przekroczenie przepisów paszportowych odsiedziany kilkumiesięczny areszt indagacyjny za karę, któryto wyrok po otrzymaném potwierdzeniu na dniu dzisiejszym wykonano. — Z polityczno-wojskowej sekcji indagacyjnej Nr. 4.

Sprawy krajowe.

(Pisma pożegnawcze pana Dra. Schmerling do prezydenta c. k. galicyjskiego sądu apelacyjnego.)

Lwów, 3. lutego. Pan Dr. Antoni kawaler *Schmerling* występując z wysokiego c. k. ministeryum, wydał do prezydenta c. k. galicyjskiego sądu apelacyjnego pana Józefa von *Eder* następujące pismo pożegnawcze:

„Jego c. k. Mość raczył na pokorną prośbę moją uwolnić mnie od urzędu ministra sprawiedliwości. Ustępując tedy ze stanowiska, na którym powołany byłem działać przez dłuższy, a zdarzeniami swými ważny przeciąg czasu, mam sobie za przyjemny obowiązek, wynurzyć Wielm. Panu Dobr. najczulsze podziękowanie za Jego czynne, oględne i skuteczne wsparcie, któregośmi łaskawie udzielał.

Niemniej czuję się spowodowanym oświadczyć wszystkim panom urzędnikom sądowym poruczonego pańskiemu kierownictwu okręgu sądu apelacyjnego dziękczynne uznanie za ich gorliwe i poświęcające się pełnienie obowiązku i zapewnienie ich oraz, że miałem sobie za wielki zaszczyt, stać na ich czele.

Upraszam WWPana Dobrodzieja, byś przyjął te uczucia i podał dzięki moje do wiadomości panów urzędników sądowych.

Przyjmij WWPan Dobr. wyraz niezmiennego szacunku.

Wiedeń, 25. stycznia 1851.

Schmerling.“

Te słowa pożegnawcze podają się do wiadomości galicyjskich urzędników sądowych.

(Litogr. „Korespondencya austr.“ o zapędach partyi demokratycznej.)

Wiedeń, 4. lutego. Niezwykła skrętność panuje w obozie demokratycznym. Ze wszystkich stron Europy nadchodzą doniesienia, że ta partya wcale niezsrekała się swoich zapamiętałych nadziei, owszem spodziewa się ze jej plany wkrótce przyjdą do skutku. — Część tej ruchawości bierzemy chętnie na karb przymusowego ograniczenia skupiającego wychodźców wszystkich krajów w ciasnych obrębach. W Szwajcaryi, w Londynie i Turynie są teraz ogniska agitacyi rewolucyjnej, nie naturalniejszego, jak że zapalone głowy jeszcze więcej się rozgrzewają. Nawykli nie liczyć rozumem lecz wyuzdaną wyobraźnią rzucają się na oślep w odmet najniebezpie-

czajniejszych kombinacji, a podczas gdy przywódcy w bezpiecznym schronieniu swobodnie żyją, znajdują się zawsze jeszcze zaślepieni głupcy, którzy plecy swoje nadstawiają i łapią się w zarzuconą na nich sieć rewolucyjną.

Podstępne wyrachowanie, którem się powoduje rozumniejsza część demagogów, na tem po prostu zależy, aby ludy równie jak i rządy ciągle niepokoić. Tym sposobem spodziewają się podkopać zaufanie ludów do teraźniejszego stanu rzeczy i do władz będących u steru spraw publicznych. Wszystko cokolwiek wiedzie do ustalenia stosunków, jest dla nich zgrozą, czują bowiem dobrze, że przeto nadzieje ich o kilkadziesiąt lat wstecz zostają cofnięte.

W końcu jednak musi przecież nadejść chwila, gdzie ludy bez przyczynienia się rządów z własnego natchnienia podobną taktykę z oburzeniem od siebie odepchną i potępia.

Skonsolidowanie stosunków postępować będzie bez przeszkody a świat się przekona, że rządy tylko prawdziwe dobro ludów mają na względzie i wyłączają tylko żywioły zburzenia, wszelkie zaś użyteczne żywioły zdrowego i stosownego rozwoju starają się zatrzymać i pielęgnować. To przekonanie stanie się grobem nadziei rewolucyjnych. Dzieje świata uczą na każdej karcie, że prawdziwa potęga i sprężystość stronnictw zależy jedynie na żywotnej sile ich zasad. Zużytemi i spłowiałymi zasadami niezdolna jeszcze żadna partya zjednać sobie powszechne wzięcie. Zasada demokratyczna zadała sobie sama cios śmiertelny. Po lutym i marcu uwierzył w nią świat i ta wiara była źródłem jej przeważnego wpływu i jej mocy. Uważano za rzecz możliwą, na podstawie powszechnego prawa głosowania budować wszędzie nowe porządki społeczne; miano upodobanie w złudzeniach abstrakcyjnego pojęcia udziałności; zapomniano że na brzegu wulkanicznego krateru i na gruncie rozpadającym się od trzęsienia ziemi niedobrze jest stawiać chaty, ufano umiarkowaniu, poczciwości i cnocie mas, zapoznano i znieważano wieczną prawdę, że się społeczeństwo według prawa natury organicznie dzieli na różne stany i klasy, i że wszelkie ich zmieszanie w sztucznej równości przeciwnie jest uczuciom i potrzebom ludzkości; poniżono rządy, chcąc w nich mieć bezmyślnych automatów, któreby tylko to robić musiały, co by się podobało kierownikom obywatelskiej opinii publicznej. Po tak oplakaniu godnych konsekwencji doprowadziło eksploataowanie zasady demokratycznej. Niech nikt nie sądzi, że w tem wina przywódców. Nie na indywidualność i osoby należy wkładać odpowiedzialność za to co się stało. Działali oni jedynie jako narzędzia idei, która się teraz sama okazała w swojej niedołęzności. Zasada demokratyczna wydała sama na siebie wyrok.

Los Francji jest najwybitniejszym dowodem prawdziwości tego twierdzenia. Zgromadzenie, które wyszło z urny powszechnego prawa głosowania samo przejęte jest najżywszym uczuciem niepraktyczności form demokratycznych i nieomieszkało ograniczyć je już bardzo znacznie. Właściwą niemożnością w Francji nie jest republika lecz republika demokratyczna. Własne doświadczenia i ostrzegający przykład Francji uczynił ludy oględniejszymi. Poznają teraz ludy, że na przyszłość tylko takie konstytucje utrzymać się mogą, które ułatwiają podział społeczeństwa w państwie według jego naturalnego składu, że rządy powinny mieć potrzebną siłę by wszędzie skutecznie pośredniczyć i działać gdzie się żywioły różnorodnie krzyżują. Przeciw temu codziennie więcej szerzącemu się przekonaniu walczą demokracja na daremnie.

(L. K. A.)

Wiedeń, 6. lutego. Jego c. k. Mość raczył najwyższem postanowieniem z d. 22. stycznia r. b. c. k. galicyjskiego radcę apellacyjnego Jakóba kawalera *Golaszewskiego* kwieszkować na jego prośbę z oświadczeniem mu najwyższego ukontentowania z jego długoletniej i wierniej służby.

(W. Ztg.)

(Zmiana w statutach orderu Franciszka Józefa.)

Wiedeń, 5. lutego. Dziennik *Neuigkeits-Bureau* donosi: Cesarz Jego Mość rozszerzył w niektórych punktach statuta orderu Franciszka Józefa, które w roku 1849 były wydane z zastrzeżeniem zmiany lub rozszerzenia, i nakazał, aby odnośne przepisy w textcie pierwiastkowych statutów umieszczono. Istotne zmiany zależą w przywilejach, jakie członkom tego orderu są przyznane. Na mocy tego mają oni podczas festynów tego orderu wstęp do tajnej izby radnej, do której członkowie wielkiego krzyża i komturowie upoważnieni są wchodzić także przy wszystkich tych sposobnościach, w których ten przywilej przysłuży członkom wielkiego krzyża i komendantom orderu św. Szczepana i św. Leopolda, tudzież kawalerom pierwszej i drugiej klasy orderu żelaznej korony. Również wszyscy członkowie orderu, bez różnicy stanu, otrzymują wstęp do festynów nadwornych i apartamentów. Do wszystkich władz publicznych wydano rozkaz, aby wydając jaką notę do członków orderu, oprócz należących się im innych tytułów, dołączały także tytuł orderu itd.

(Kurs wiedeński 7. lutego 1851.)

Obligacje długu państwa 5% — 97 $\frac{1}{4}$; 4 $\frac{1}{2}$ % — 85; 4% z r. 1850 — — 3% — 57 $\frac{1}{4}$; 2 $\frac{1}{2}$ % — —. Losy z r. 1834 — 995; z 1839 — 296 $\frac{7}{8}$. Wiedeński miejski bankowe 2 $\frac{1}{2}$ % — —. Akcje bankowe 1197. Akcje kolei północ. 1240. Głognickie kolei żelaznej —. Odenburskie 132. Budwejskie —. Dunajskie żegl. par. —. Loyd —.

Ameryka.

(Depesza telegraficzna.)

Według nadeszłej dnia 10. z. m. depeszy telegraficznej z Nowego-Orleanu do Nowego-Yorku, oderwała się prowincja Yucatan od Meksyku i ogłosiła swą niepodległość.

(Austr.)

Anglia.

(Urzędowe ogłoszenie o otwarciu parlamentu.)

London, 1. lutego. Dla otwarcia parlamentu dnia 4. b. m. oznajmiono urzędownie, że małżonki parów, jeżeli po dzień trzeci prośbę podadzą, otrzymają krzesło w izbie wyższej, podobnie najstarsi synowie parów w przeznaczony dla nich łoż. Cudzoziemcy będą wpuszczeni tylko za biletem od lorda Great Chamberlain. Parlament będzie otworzony o godzinie dwunastej.

London, sobota, 1. lutego. Miejsce mowy od tronu, nadmieniające o papieżu, jest bez wszelkiej barwy.

Francya.

(Depesza telegraficzna.)

Paryż, 3. lutego. Minister finansów żąda dotacyi 1,800,000 franków na rok 1851 bez przytoczenia innych powodów prócz że uznano niedostateczność pierwszej dotacyi. — W środę ma być obrana komisya dla projektu dotacyi. Między nowymi wyborami do biur jest 10 prezydentów i 9 sekretarzy należących do nowej koalicji większości. W izbie prawodawczej żąda deputów *Ramond Croissette* upoważnienia do zapoznania pana *Moscova* przed policją poprawczą za wyrządzoną mu obelgę w Elysée.

(Depesza telegraficzna.)

Paryż, 4. lutego. Dzienniki oświadczają się przeciw dotacyi. Na giełdzie oczekują jej przyjęcia. W możliwym razie odrzucenia oczekują ministerjum z osób: *Billault*, *Fould*, *Magnez*, *Royer*. Słychać, że Napoleon ma zamiar wydać d. 24. b. m. amnestyę. — W piątek będzie tycząca się komisya interpellowała ministerjum względem ustawy wyborowej. Izba prawodawcza debatuje nad sprawą deputowanego *Mauguin*. Jego wierzyciel oświadcza listownie, że z uszanowania ku zgromadzeniu chce odstąpić od swego żądania.

(Posiedzenie izby prawodawczej dnia 1. lutego.)

Paryż, 1. lutego. Dzisiejsze posiedzenie narodowego zgromadzenia otworzone pod przewodnictwem wiceprezydenta *Benoit d'AZY*. Na wstępie wszczął się dyalog między panem *Nadaud*, który się umował za asocjacyą robotników, mocno zaczepioną podczas ostatniej dyskusji, a panem *Mortimer Ternaux*, który jej zły zarząd, niewypełnienie przyjętych obowiązków i zmarnowanie powierzonej ilości sukna zarzącał *Madier de Montjau* chciał toczyć dalej tę czezą rozmowę, ale większość odebrała mu do tego sposobność przejściem do dziennego porządku. Późem *Moulin* przedłożył sprawozdanie wydziału o przesłanem przez wierzyciela pana *Mauguin* upoważnieniu do przyaresztowania go. Komisya była za daniem tego upoważnienia. *Vaisse*, minister spraw wewnętrznych, przerwał obrady dla sprostowania wniesionego podczas ostatniej dyskusji twierdzenia o śmiertelności mieszkańców w Lille. Minister oświadczył, że wyjęte z dzieła ekonomisty *Blanqui* twierdzenie, iż z 21,000 dzieci w tem mieście 20,700 aż do 5 lat umierają, na mocy zasiągniętych wiadomości telegraficznych jest zupełnie fałszywe i tylko do miasta *Manchester* zastosowane. Z urodzonych w Lille dzieci umiera tylko trzecia część do lat pięciu. — Resztę posiedzenia obrócono na załatwienie petycyi. W końcu powrócił *Emil de Girardin* jeszcze raz do projektu ustawy o pomocy publicznej a mianowicie do sprawozdania *Thiersa*, dla żądania w tej mierze prędkiej dyskusji. *Thiers* dał sam niektóre objaśnienia, z których można się domyśleć, że pomoc publiczna wkrótce będzie wzięta pod obrady.

(Wiadomości bieżące z Paryża z d. 2. lutego.)

Paryż, 2. lutego. Nic nowego nie zaszło dziś w świecie politycznym. W salonach gdzie nigdy niema feryi, mówiono ciągle jeszcze o składzie stałego ministerstwa i wymieniano szczególnie trzy kombinacje: gabinet *Lamartine-Billault*, mający mało szansy; gabinet *Barrot-Faucher*, możliwy; zatrzymanie większej części ministrów tymczasowych z wejściem panów *Fould* i *Droyn de Lhuys* do gabinetu, mogące nastąpić, lecz na krótki czas. W ogóle zaś pierwsze miejsce między sprawami publicznymi zajmuje obecnie projekt ustawy względem dotacyi. W Elysée zdają się obawiać odrzucenia; wahają się, ociągają chwilę przedłożenia. Miało ono nastąpić już w poniedziałek jak donosiły niektóre dzisiejsze dzienniki poranne, lecz wieczorny numer dziennika *Patrie* zbija te pogłoskę; równocześnie zbija i drugą, jakoby projekt ten wcale nie miał być przedłożony zgromadzeniu narodowemu. Przedłożenie tego projektu nastąpi niezawodnie, lecz kiedy? tego nikt niewie.

Zresztą przypuszczając nawet, że ustawa o dotacyi niebędzie przedłożoną, jednak niebawem niebraknie w zgromadzeniu narodowym przedmiotów do zwawych rozpraw. Rewizya ustawy z dnia 31. maja, wniosek pana *Creton* względem powołania książąt będących na wygnaniu, ustawa o burmistrzach, ustawa względem pomocy ze strony państwa, nastąpią z kolei jedna po drugiej i dostarczą obfitej materji do debat w izbie nim jeszcze nadejdzie maj gdzie wreszcie koniecznie trzeba będzie jać się wielkiej kwestyi rewizji konstytucyi. Po kilku dniach spokoju które jeszcze ma przebyć zgromadzenie narodowe, nastąpią znowu dnie burzy a przy obecnym składzie rzeczy w Paryżu niepodobna przewidzieć rozwiązania choćby jednej tylko z tych ważnych kwestyi któreśmy dopieroco nadmienili.

Obok ważnych debat, jak zwykle, kwestye intrygi. Zajmują się przeto wielce odnowieniem biura zgromadzenia narodowego, co ma nastąpić 11. bieżącego miesiąca. Niektórzy utrzymują, że mniejszość 286 głosów chce wynieść na godność prezydującego, pana *Baroche*, na co większość ma odpowiedzieć mianując generała *Changarnier* prezydującym izby. Zdaje się jednak, że dla pogodzenia wszystkich frakcyi partyi umiarkowanej pan *Dupin* znowu pozostanie

na dawnym miejscu. Zresztą, gdyby się na tém polu wytoczyła bójka między partją elizejską, a drugą frakcją większości, wtedy zdaje się, głosować będzie za panem Dupin, część lewej strony, chociaż mu niebardzo sprzyja, woląc zachować mu jeszcze jego władzę niż powierzyć ją zwolennikowi pałacu Elysée, któryby tym sposobem nabył władzy potrzebnej obrony zgromadzenia narodowego przeciw nadużyciom i samowoli rządu, co by weale nie było dla zgromadzenia zaspokajającym.

(Ind.)

(Propozycja pana St. Beuve wniesiona w zgromadzeniu narodowym.)

Paryż. 30. stycznia. Chciałbym zwrócić uwagę pana, pisze korespondent Lloyda, na ważny projekt, który pan St. Beuve złożył temi dniami na biurze narodowego zgromadzenia, i który bez wątpienia zważe dyskusje tak w dziennikach jako też w narodowym zgromadzeniu wywoła. Przyjęcie tego projektu pociągnęłoby za sobą niezawodnie zupełną rewolucję komercyjną, rewolucję, któraby nie mniej była radykalną, jak ta, która Sir Robert Peel w Anglii do skutku przywiódł. Pan St. Beuve proponuje najszczególniej 1) zniesienie wszelkiego cła ochrony od materji surowych i żywności; 2) uchylenie wszelkich prohibicyj; 3) zaprowadzenie podatku nieprzechodzącego 10 pCt. od wszystkich niezupełnie przerobionych, a 20 pCt. od wszystkich całkiem przerobionych materji; 4) na pokrycie mogącego ztąd wynikać niedoboru, zaprowadzenie podatku 3 pCt. od dochodów ruchomych. Poczem w kilku specjalnych oddziałach przytacza pan St. Beuve po imieniu te dochody, na które powinien lub niepowinien być nałożony podatek; ten dochodowy podatek równa się więc zupełnie podatkowi *Income-tax* Roberta Peela.

Włochy.

(Poczta włoska.)

Rzym. 29. stycznia. Utworzono tutaj konsultę państwa, a wice-prezydentem jej mianowano pan *Consolius*. W krótko nastąpić mamianowanie delegatów. Edykt kardynała *Antonelli* zawiera specjalne uwagi nad utworzeniem municypalnego urzędu miasta Rzymu. — Przybył tutaj hr. *Spaur*, k. bawarski poseł.

Turyń. 31. stycznia. Rozprawy nad budżetem ministra sprawiedliwości rozpoczęły się mową p. *Cavour*, w której broniono sabaudzki stan sędziów przeciw zarzutom ze strony kilku deputowanych z Lewej. — Wczoraj zredukowano dotację dla pierwszego trybunału kasacyjnego z 22,000 lirów na 15,000 lirów. Dzisiaj zamknięto główną dyskusję. P. *Farina* projektował porządek dzienny, w którym wyrzeczona była ufnosć w przyrzeczeniu ministerjalne. Mimo przeciwnych usiłowań Lewej wotowano jednak trzy pierwsze ustępy projektu do ustawy.

(L. k. a.)

Niemcy.

(Wiadomości potoczne z Mnichowa.)

Mnichów. Pomiędzy różnemi projektami przygotowanemi do przedłożenia izbom, znajduje się także projekt względem zaprowadzenia publicznego i usznego sądownictwa w sprawach wykroczeń osób wojskowych. — K. ministerjum finansów wyznaczyło komisji kolei żelaznych 7 mil. złr. na rozpoczęcie prac uprzednich przy budowie kolei żelaznej z Augsburga do Ulmu.

(Austr.)

(Sprawy Szlezwicko-Holsztyńskie.)

Kiel. 2. lutego. Ponieważ namiestnik hrabia Reventlou złożył wczoraj wieczór na zgromadzeniu wszystkich szefów departamentowych i urzędników biur rząd w ręce terażniejszych komisarzy związkowych, i dziś obwieścił to publicznie poprzelipianą na wszystkich narożnikach ulic proklamacyją, więc dziś o pół do czwartej popołudniu będzie nowy rząd postanowiony, który ma nazwę: *Najwyższy Rząd krajowy*.

W naszym mieście nie widać bynajmniej, że w pośród jego murów coś ważnego się dzieje; wszystko jest ciche i zwyczajnym idzie trybem.

Proklamacya ustąpięnego namiestnictwa jest następującej osnowy:

„Spółobywatele!

„Namiestnictwo wezwane przez niemieckie wielkie mocarstwa w imieniu niemieckiego związku i zgodnie z uchwałą krajowego zgromadzenia z 11. stycznia b. r. ułatwiło przejście władzy rządowej, poruczonej mu przez centralną władzę Niemiec, w administracyę, którą związek niemiecki postanowił. Czego w tym względzie po niem żądano, to się teraz stało. — Namiestnictwo złożyło swą władzę w ręce komisarzy niemieckiego związku.

„Kwestye dotychczasowej walki będą teraz w drodze spokojnych konferencyj rozwiązane.

„Związek niemiecki chce bronić prawa i interesów kraju, tudzież od dawna uprawnionego stosunku między Holsztynem i Szlezwigiem, a po ustalonym stosunku, odda ten kraj w ręce naszego prawego monarchy. Właśnie ten sam cel staraliśmy się od czasu rozpoczęcia walki osiągnąć.

„Mieszkańcy Szlezwig-Holsztynu! Namiestnictwo dziękuje Wam, żeście mu statecznie dochowali wierności w dobrych, jak i w złych chwilach, żeście aż do tej chwili utrzymali sobie sławę porządku i prawości. Zachowajcie ją i nadal, wspierajcie spokojnie rozwiązanie kwestyi, a przeto bądźcie posłuszni mianowanym władzom rządowym.

„Bóg, który broni słuszności, nie poda statecznego zaufania na pohabienie. On obróci sprawę drogiej ojczyzny w końcu na dobre. Kiel, 1. lutego 1851.

Namiestnictwo Księstw Szlezwig-Holsztynu:

Reventlou, Boysen, Francke, Krohn, Rehoff, de Fontenay.“

Proklamacya nowego rządu tak opiewa:

„Ponieważ Jego Mość Król Duński jako książe Holsztynu stósownie do art. IV. traktatu pokoju z 2. lipca 1850 zażądał pomocy związku dla przywrócenia Swojej monarchycznej władzy w księstwie Holsztyńskim, przeto dali mu tę pomoc c. k. austriacki i król. pruski rząd z polecenia niemieckiego związku. W skutek tego postanowiono kroki nieprzyjacielskie, zredukowano wojska na trzecią część, i ukończono funkcyę namiestnictwa tudzież szefów departamentowych. Zaopatrzeni najwyższą władzą w księstwie Holsztyn komisarze, postanowili, na mocy nadanego im pełnomocnictwa na dniu dzisiejszym dla księstwa Holsztyn najwyższą władzę cywilną. — Niezawisłe od tego będą tymczasem na innym miejscu kwestye względem stanowczego składu stosunków księstwa Holsztyńskiego do niemieckiego związku, równie jako do królestwa Duńskiego i księstwa Szlezwigskiego załatwione.

Obowiązująca dotychczas zasadnicza ustawa państwa z 15. września 1848 wraz z rozporządzeniami względem wyborów na zgromadzenie krajowe i ministerjów z dnia 16. września i 21. tudzież 31. października 1848 traci niniejszem moc obowiązująca i rozwiązuje się zgromadzenie krajowe. Również wyjmują się z mocy obowiązującej publikowane tutaj niemieckie prawa zasadnicze.

(Wiadomości bieżące z Hamburga.)

Hamburg. 4. lutego. Arcyksiąże Leopold odjeżdża dzisiaj rannym pociągiem do Berlina na jutrzejszą paradę i wkrótce oczekiwany jest tutaj z powrotem. — Fml. Legedistch przybywszy wczoraj z jedną częścią swego ekwipażu z Harburg, zajął w towarzystwie kilku oficerów sztabowych do tutejszego hotelu del'Europe. Przed hotelem czekała nań z powitaniem banda muzyczna. Witali go też wszyscy znajdujący się tutaj oficerowie austriaccy. Nie wiadomo jeszcze jak długo w tem mieście zabawi.

— W miejscach wieczornej rozrywki gdzie się zdybują razem Austriacy z Szlezwik-Holsztynianami i naszymi Hanzeatami, panuje jak najlepsza harmonia i zgoda koleżeńska.

(B. Z.)

(Sprawy badeńskiej izby drugiej.)

Karlsruhe. 30. stycznia. W izbie drugiej toczono dalej przerwane wczoraj obrady nad uchwalonym przez izbę pierwszą adresem. Zamieniono w uchwałę propozycję prosić najunieniej Jego królewicz. Mość, by nakazał swemu rządowi, aby się naradził z następcami obu wymienionych kościołów, jak dalece pod warunkiem nieodzownych dla dobra państwa praw zwierzchniczych, pożądane są inne postanowienia względem wychowania i nominacyi księży tudzież dyscyplinary nad nimi władzy, równie jak względem administracyi kościelnego majątku, które potem, o ile wchodzi w zakres ustawodawstwa, należy stanom do przyzwolenia przedłożyć. Jak dalece w kościele katolickim chodzi o przepisy, które są zjednoczone z innymi państwami, należącemi do nadreńskiej prowincyi kościelnej, sądzi izba druga, że względem zmiany ich nastąpi także porozumienie się z rządem tych państw.

Ponieważ żadnej ustawie, wydanej bez monarchicznej sankcyi, nie można przypisać charakteru stanowczej wagi, przeto nakazuje się wyraźnie, że wszystkie inne od 24. marca 1848 wydane rozporządzenia mogą być zastosowane tylko przez czas postanowionej administracyi tymczasowej, a zresztą ostrzeżę się, że postanowiony rząd do zniesienia i zmodyfikowania ich bez ograniczenia jest upoważniony. W taki sam sposób będą rozporządzenia administracyjne, które są wydane od czasu 24. marca 1848, tylko o tyle zatrzymane, o ile najwyższa władza krajowa ich uchylenia lub zmodyfikowania za potrzebne nie uzna: Prywatne stosunki prawne, które podczas tych ustaw powstały, nie będą przez ich uchylenie dotknięte.

Szlezwigsko-holsztyński rząd ograniczony już teraz w swej działalności na księstwo Holsztyn uchyla się niniejszem ze względu na terażniejsze stosunki od swej czynności, a zakres jego działania przydziela się najwyższej władzy cywilnej.

Zresztą wstępująca teraz administracya ograniczy się na to tylko, co jest najpotrzebniejsze względem wydania nowych ustaw, i co się tyczy zmian w toku administracyjnym.

Powyzsza proklamacya podaje się do wiadomości i przestrzeżania dla wszystkich i każdego z osobna.

Kiel, 2. lutego 1851.

W imienia monarchy i z polecenia niemieckiego związku.

H. Reventlow-Criminil, tajny radzca konferencyi.

Thümen, król. pruski, generał-major.

Hrabia Mensdorff, c. k. austriacki generał-major.

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 3 lutego.)

Metal. austr. 5% — 73⁷/₈; 4¹/₂% 64¹/₂. Akeye bank. 1067. Sardyńskie 34⁷/₈. Hyszpańskie 3% — 33¹³/₁₆ L. Polskie 300 — —; 500 — 81³/₄.

Prusy.

(Sprawy izby pierwszjej. — Wiadomości potoczne.)

Berlin. Wniosek komisji co do odpowiedzialności ministerjum w obec izb za ogłoszenie stanu obłężenia, przyjęto w izbie pierwszjej; jakoteż i wniosek tyczący się uchylenia wszystkich przepisów niezgadających się z tą uchwałą o stanie obłężenia, i że obecna ustawa wchodzi w miejsce rozporządzenia z 10. maja 1849 i deklaracyi z 4. lipca 1849. — Minister finansów przedłożył izbie pierwszjej sprawozdanie o wykonaniu ustawy względem nadzwyczajnych wydatków administracyi wojskowej w roku 1850. Raport ten zawiera tylko wykaz wydanych 18 milionów tal., przyczem minister robi tę uwagę, że dla administracyi wojskowej potrzeba będzie wyznaczyć

jeszcze 14 do 15 mil. talarów. Raport oddano do rozpoznania komisji, — §. 30. projektu rządowego względem odpowiedzialności ministrów odrzucono w izbie drugiej przy poimennym głosowaniu 182 głosami przeciw 105. — Zwierzchność policyjna skonfiskowała nr. 60. i 61. dziennika: „allg. Gewerbs-Z.“ — dnia 1. b. m. miał hr. v. Sponneck dłuższą konferencję z prezydentem ministrów. (Aust.)
(Sprawy izby drugiej pruskiej.)

Berlin. Izba druga kontynuowała na posiedzeniu z 3. b. m. dalsze obrady nad sprawozdaniem komisji dla spraw sądowych, a mianowicie nad projektem co do szczególnych wypadków, w których izby mogą pociągnąć ministrów do odpowiedzialności, tudzież co do zachować się przytem mającego postępowania i zastosowania tyczących się kar. Przy obradach tych byli obecni ministrowie: v. Mantuffel, v. d. Heydt, v. Rabe, v. Raumer i v. Westphalen. (Aust.)

(Kurs giełdy berlińskiej z 5. lutego.)

Dobrowolna pożyczka 5% — 106 $\frac{1}{2}$. Oblig. długu państwa 8 $\frac{1}{2}$ %. Akcje bank. 96 $\frac{1}{4}$. Polskie listy zastaw. 94 $\frac{1}{2}$ L. Polskie 500 — 81 $\frac{1}{4}$, 300 — 141 $\frac{3}{4}$. Frydrychsдоры 13 $\frac{1}{12}$. Inne złoto za 5 tal. 7 $\frac{5}{6}$. Austriackie banknoty 78 $\frac{1}{2}$.

Wiadomości handlowe.

(Olomuniecki targ na bydło.)

Olomuniec, 5. lutego. Spęd była na targu dzisiejszym był większy w porównaniu z targiem zeszłego tygodnia; podczas gdy bowiem w zeszłym tygodniu było tylko 113 sztuk na placu, przypędzono dzisiaj 233 sztuki wołów galicyjskich, a mianowicie Judki Rosseutscher z Łukawic 66 sztuk; Jakóba Dym z Boryni 36; Herza Felder z Dźwiniacza 40; Antoniego Faber 32, a w mniejszych partjach 59 sztuk. Gatunek była w ogóle był średni, a niektóre sztuki z mniejszych partji bardzo poślednie. Znaczna konkurencja kupców ułatwiła sprzedaż, chociaż nie można było dostrzedz podwyższenia ceny; płacono bowiem za parę wazącą 7—9 cetn. 287zr. 30kr.—425zr. Do Wiednia odeszły dwie partje wołów po 100 i 25 sztuk przez Lipnik. Ostatnie 25 sztuk zakupiono w drodze i dalej popędzono. — W Wiedniu było w tym tygodniu 1657 sztuk na targu, mimo to sprzedawano cetnar dobrego gatunku po 59 złr. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 10. lutego.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	49	5	53
Dukat cesarski	5	53	5	56
Półimperyal zł. rosyjski	10	12	10	16
Rubel śr. rosyjski	1	59	2	—
Talar pruski	1	52	1	53
Polski kurant i pięciozłotówk.	1	29	1	30
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr.	91	10	91	25

Odnosnie do naszego artykułu w Lwowskiej Gazecie nr. 30 z dnia 6. b. m. oznajmiamy publiczności, pod jakimi warunkami następuje przyjęcie do służby pompierów w stołecznym mieście Lwowie:

1) Każdy przyjęty członek korpusu pompierów obowiązuje się pełnić ściśle swą służbę według wydanej instrukcji, ulega w tym względzie określonymu w niej karnemu postępowaniu i podejmuje się przynajmniej trzy lata pozostać w służbie miasta, natomiast wolno jest miastu w razie przekroczenia służby natychmiast go oddać, również uprawniona jest gmina miejska użyć pompierów według potrzeby także do innych miejskich, z ich zatrudnieniem zgadzających się posług.

2) W zapłatę za wymienione pełnienie służby zabezpiecza się każdemu do miejskiego korpusu przyjętemu pompierowi ze strony komuny co następuje:

a) Otrzymuje pompier 24 kr. m. k., przewodnik (Führer) 36 kr. m. k., stróż sikawek 20 kr. m. k. dziennę płacy, która półmiesięcznie *decursive* wypłacaną będzie.

b) Oprócz płacy otrzymuje każdy członek korpusu pompierów bez różnicy stopnia, w odzieży i bieliznie: surdut na czas trzechletni, kurtkę na 2 lata, kamizelkę na jeden rok, parę spodni sukiennych na rok, trzy koszul na rok, dwie pary gacek na rok, parę butów na rok, parę podszycia na rok, parę podzylowania na rok, chustkę pod szyję na dwa lata, kaszkiet na rok, surdut letni na dwa lata, spodnie letnie na rok i wierzchnią suknię na trzy lata.

c) Do użytku bez wyznaczenia przeciągu czasu hełm, pas i siekiere.

d) Potrzebną pościel, jako to: koc podwójny na zimę, koc pojedynczy na lato, cztery prześcieradła podwójne, i jeden siennik wraz z poduszką, do którego co pół roku świeża słoma dawana będzie.

e) Potrzebne naczynia kuchenne dla menażu, jako też drzewo na opał i świece według przepisanej należytości.

(Kurs wekslowy wiedeński z 7. lutego.)

Amsterdam 177 $\frac{1}{4}$ l. 2. m. Augsburg 129 $\frac{3}{4}$ p. uso. Frankfurt 128 $\frac{3}{4}$ l. 3. m. Genua 150 l. 2. m. Hamburg 190 l. 2. m. Liworno 125 p. 2. m. Londyn 12.35 l. 2. m. Marsylia 151 $\frac{3}{8}$ l. 2. m. Paryż 151 $\frac{3}{8}$ l. 2. m. Bukareszt 215. Konstantynopol — Agio duk. ces. —.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lutego.

Hr. Siemiński Konstanty, z Rzeszowa. — Hr. Baworowski Adam, z Rohatyna. — PP. Turkuł Onufry, z Tarnopola. — Pierzchała Ignacy, z Uszkowic. — Kędziński Julian, z Brzeżan. — Polanowski Aleksander, z Szmitkowa. — Kuczyński Felicyan, z Korkowa. — Kuczyński Leon, z Lubowa. — Abancourt Ksawer, z Łuwca. — Mysłowski Alfred, z Koropca. — Ochocki Józef, z Dobropola.

Dnia 9. lutego.

Hr. Borkowska Aniela i Hr. Dunin Borkowski Stanisław, z Żółkwi. — PP. Babecki Kajetan, z Byszowa. — Winnicki Tytus, z Liska. — Jełowicki Wenant, z Zaleszczyk. — Listowski Antoni, z Koropca. — Cywiński Franciszek, z Delejowa. — Łucki Józef, z Saren. — Rittner Władysław, z Ustrzyk. — Marynowski Józef, z Zarzyc. — Udrycki Adolf, z Choronowa. — Wiktor Stanisław, z Przemyśla. — Wojnarowski Aleksander, z Nowego Sącza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. lutego.

Hr. Poletyło Seweryn, do Korczyzna. — PP. Lang Ignacy, do Stryja. — Rosnowski Franc. Ks., do Tartakowa. — Torosiewicz Michał, do Poltwi. — Podlewski Apolinary, do Rudy. — Paygert Stanisław, do Krzyweńka.

Dnia 9. lutego.

PP. Korytowski Stanisław, do Horozanki. — Obertyński Leopold, do Stronibab. — Golaszewski Jakób, do Krzywego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. i 9. lutego.

Pora	Barometr wmierze wied. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Sredni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zr.	28 1 7	— 11°	— 6°	wschodni	pogoda
2 god. pp.	28 1 6	— 6°	— 12°	"	"
10 g. w.	28 1 7	— 12°		cicho	"
6 god. zr.	28 2 3	— 14°	— 8°	wschodni	"
2 god. zr.	28 2 5	— 8°	— 14°	"	"
10 g. w.		— 12,3°		cicho	"

Dnia 10. lutego o godz. 6. zrana — 14,3°.

TEATR.

Dzisiaj: przedst. niem.: „Aehnlichkeits-Fatalitäten.“
Jutro: opera niem.: „Lucia di Lammermoor.“

f) W przypadkach choroby pomoc szpitalną, jednak z pozostawieniem płacy, a w razie mniejszego zasłabnięcia, w którym domowej kuracji użyć można, i gdy słaby całkiem albo poczęści służbę pełni, bezpłatną pomoc lekarską i lekarstwo.

g) Po dziesięcioletniej gorliwej służbie, jeżeli członek korpusu pompierów życzy sobie jaką inną miejską służbę uzyskać, i do załatwiania jej potrzebne ma zdolności, będzie się mieć na niego szczególniejszy wzgląd ze strony komuny.

h) Na przypadek, jeżeliby członek korpusu pompierów w służbie o kalectwo był przyprawiony, a przeczto do żadnej innej miejskiej służby nie był zdalny, zapewnia się mu dożywoćnia połowie płacy wyrównywająca prowizya.

i) W przypadku śmierci bezpłatny obchód pogrzebowy, na którym cały korpus pompierów kondukt tworzyć musi.

3) W czasie służby nie może się żaden pompier żenić bez pozwolenia dającej służbę komuny; w tym względzie wdowy nie mają żadnego prawa do zaopatrzenia, wyjąwszy datki łaski, których rozdawanie zastrzega sobie komuna przy odznaczającej się służbie członków korpusu pompierów.

4) Czas służby zaczyna się od dnia złożenia przysięgi. Starszyzna ludzi pracujących przy korpusie pompierów są przysięgli komisarze gruntowi.

Kurs gymnastyki dla piętnastu miejskich stypendystów rozpoczął się z 3. b. m., a przy znanęj usilności i zdolnościach p. Sensel w udzielaniu nauk gymnastycznych obiecuje wiele. Kurs niniejszy trwać będzie trzy miesiące do końca kwietnia; na dalsze dwa kursa tegoroczne zaczynające się z 1. maja i z 1. sierpnia wolno szkolnej młodzieży rodziców mieszczan tutejszych i urzędników miejskich zgłosić się do Przełożonego magistratu z prośbą uwzględnienia ich przy otworzeniu nowego stypendyatu na pobieranie nauk gymnastycznych.